

Research Paper

Investigating the Role of Parenting Styles in Predicting Alexithymia and Emotional Regulation Strategies in High School Students

Leila Hosseini¹, *Rahim Davari¹

1. Department of Psychology, University of Psychology and Social Sciences, Roudehen Branch, Islamic Azad University, Roudehen, Iran.

Use your device to scan and read the article online

Citation Hosseini, L., Davari, R. [Investigating the Role of Parenting Styles in Predicting Alexithymia and Emotional Regulation Strategies in High School Students (Persian)]. *Journal of School Psychology and Institutions*. 2021; 10(1):46-57. <https://doi.org/10.22098/JSP.2021.1140>

 <https://doi.org/10.22098/JSP.2021.1140>

Article Info:

Received: 15 Dec 2018

Accepted: 30 Jan 2020

Available Online: 01 Apr 2021

Key words:

Alexithymia, Emotion regulation, Parenting styles

ABSTRACT

Objective This study aimed to investigate the role of parenting styles in predicting alexithymia and emotion regulation strategies in high school students. The population included all high school students in District 8 of Tehran during the academic year of 2017-2018.

Methods The sample consisted of 4000 students who were selected by multistage cluster random sampling. For data collection, three instruments were used: Baumrind's parenting styles, Granefski et al.'s emotion regulation, and Toronto's alexithymia questionnaires.

Results Simultaneous multiple regression test was used to analyze the data. The results were as follows: Parenting styles are involved in predicting the emotion regulation components (acceptance of conditions, positive evaluation and broader view, self-blame, blaming others, rumination, awfulizing) in high school students.

Conclusion Parenting styles are involved in the prediction of alexithymia (difficulty in identifying feelings, difficulty in describing emotions, objective thinking) in high school students.

Extended Abstract

1. Introduction

The role of the family is a comprehensive role that influences the individual in biological, cognitive, emotional and social regulations so that they can become an adult in the future. Therefore, the family is able to support their children and protect them from possible consequences that may occur to them in the future, and By training different skills, prepare the person to deal with possible problems in the future (Mirzaie, Chehrzad, Yaghoobi. 2009).

The aim of this study was to investigate the role of parenting styles in predicting Alexithymia and emotional regulation strategies in high school students. The statistical population of this study includes all high school students in District 8 of Tehran in the academic year of 2017-2018. The sample group consisted of 4000 students who were selected by multi-stage randomized cluster sampling, for collecting data, three questionnaires, Bamrind Parenting Styles, Gar-nfsky et al.'s Emotion Regulation Questionnaire (2006) and Toronto Alexithymia Questionnaire together with multiple regression tests were used simultaneously to analyze the data. The results of the research are as follows: Parenting styles play a role in predicting the components of emotion regulation (acceptance of situations, positive evaluation and broader perspective, self-reproach, blaming others,

* Corresponding Author:

Rahim Davari, PhD.

Address: Department of Psychology, University of Psychology and Social Sciences, Roudehen Branch, Islamic Azad University, Roudehen, Iran.

E-mail: dr.davari_rahim@yahoo.com

rumination, catastrophizing) in high school students. Parenting styles play a role in predicting the components of Alexithymia (difficulty in recognizing emotions, difficulty in describing emotions, concrete thinking) in high school students.

2. Materials and Methods

This research is a correlational research. Correlation research includes all research in which we try to discover or determine the relationship between research variables using the correlation coefficient.

Population, sample and sampling method

The statistical population of this study includes all high school students in District 8 of Tehran in the academic year of 2017-2018. Cochran's formula and Morgan's table were used to determine the sample size. The population of high school students in District 8 of Tehran was about 2345 people. According to Cochran's formula and Morgan's table, 386 people were obtained. Finally, the sample size in this study was 400 people. by multi-stage randomized cluster sampling method Among the high schools in District 8 of Tehran, 4 schools were selected by drawing and 2 classes were randomly selected from each school. Sampling was performed over a period of 7 days.

Bamrind Parenting Styles Questionnaire

This questionnaire has been developed by Bouray (1991, quoting Mehrafrooz, 1999) to measure three styles of character authority, despotic and lenient based on Bamrind's theory and parenting styles, and Esfandiari (1995) has translated it.

Garnfsky Emotion Regulation Questionnaire

Emotion regulation refers to strategies used to reduce, perpetuate, or increase emotion (Gross, 2007). Recently, Granefski, Kreich, and Spinhaun (2002) developed a scale called the Cognitive Emotion Regulation Questionnaire, which measures the amount of conscious cognitive components of emotion regulation.

Toronto Alexithymia Questionnaire

The Toronto Alexithymia Scale is a 20-item test and has three difficulty subscales for identifying emotions, difficulty in describing emotions, and concrete thinking on a five-point Likert scale from 1 (completely opposite) to 5 (completely Agree) measures.

3. Results

Table 1 shows the correlation coefficient, the coefficient of determination and the adjusted coefficient of determination

Table 1. The coefficient of determining the relationship between Alexithymia and emotion regulation strategies based on parenting styles

Adjusted Coefficient of Determination	Coefficient of Determination	Correlation Coefficient
0.035	0.045	0.0212

Journal of
School Psychology and Institutions

Table 2. Coefficient of determining the role of parenting styles in predicting emotion regulation

Model	Adjusted Coefficient of Determination	Coefficient of Determination	Correlation Coefficient
1	0.58	0.50	0.57

Journal of
School Psychology and Institutions

Table 3. Table of regression test coefficients to determine the role of parenting styles in predicting emotion regulation

Variables	Not Standardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Significance Level
	B	Std. Error	β		
Constant	5.45	4.46	-	7.46	0.001
Authoritarian style	-0.333	0.753	-0.395	-8.21	0.001
Authoritative style	0.671	0.507	0.150	1.98	0.023
Lenient style	-0.356	0.312	-0.186	-2.92	0.021

Journal of
School Psychology and Institutions

tion. According to the coefficient of determination, it can be said that there is a correlation between the independent variables and the dependent variable.

Table 2 shows the correlation coefficient, the determination coefficient and the adjusted coefficient of determination. According to the determination coefficient, it can be said that there is a correlation between the independent variables and the dependent variable. Table 3 of coefficients of regression equation and meaning test of these coefficients. Here the variables of Authoritarian style, Authoritative style and Lenient style enter the model.

4. Discussion

The aim of this study was to investigate the role of parenting styles in predicting Alexithymia and emotional regulation strategies in high school students. The results showed that parenting styles have a significant role in predicting emotion regulation and its components. The results of this study are in line and according with the research of Pong Johnston and Chen (2010), Abar et al. (2009), Carmen et al. (2006). Pong Johnston-Chen (2010) also found a negative relationship between parental authoritarian parenting style and children's emotional self-regulation in a study, and a positive relationship between parental Authoritative parenting style and children's self-regulation. Abar, Carter, and Winsler (2009) conducted a study entitled The relationship between parenting styles and self-regulating emotions academic performance on 149 students. The results of their research showed that overwhelmingly parenting style is strongly related to self-regulation of emotion, high level of academic performance and study skills. Carmen et al. (2006) conducted a meta-analysis on 41 person to examine the strength of the relationship between parental behaviors (positive control, negative control, and responsiveness) and emotion regulation in preschool children. There was no significant relationship between emotion regulation and response. The durability of the relationship between parental behaviors and emotion regulation was variable according to the concepts of emotion regulation. There was no significant relationship between positive and negative control and child acceptance and no significant relationship with inhibition and emotion control. In two studies, Nimak et al. (2006) examined the relationship between parental support for adolescent needs, self-regulation, and well-being. The first study showed that parental support predicts the benefit of adolescents' welfare needs and this was stronger in mothers. The second study considered self-regulation as a very important mediating factor in parental support and adolescent well-being.

Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines

After obtaining a license from the Islamic Azad University, Roodehen Branch, the researcher referred to the education department of District 8 and obtained a license to enter secondary schools. After coordination with the school principals, the questionnaires were distributed among the sample group and students were asked to refrain from writing their first and last names.

Funding

This research did not receive any grant from funding agencies in the public, commercial, or non-profit sectors.

Authors' contributions

All authors equally contributed to preparing this article.

Conflicts of interest

The authors declared no conflict of interest.

مقاله پژوهشی

بررسی نقش سبک‌های فرزندپروری در پیش‌بینی ناگویی هیجانی و راهبردهای تنظیم هیجانی در دانش‌آموزان مقطع متوسطه شهر تهران

لیلا حسینی^۱، رحیم داوری^{۱*}

۱. گروه روان‌شناسی، دانشگاه روان‌شناسی و علوم اجتماعی، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، رودهن، ایران.

چکیده

اطلاعات مقاله:

تاریخ دریافت: ۲۴ آذر ۱۳۹۷

تاریخ پذیرش: ۱۰ بهمن ۱۳۹۸

تاریخ انتشار: ۱۲ فروردین ۱۴۰۰

هدف: این پژوهش با هدف بررسی نقش سبک‌های فرزندپروری در پیش‌بینی ناگویی هیجانی و راهبردهای تنظیم هیجانی در دانش‌آموزان مقطع متوسطه انجام پذیرفت. جامعه آماری این تحقیق شامل همه دانش‌آموزان مقطع متوسطه منطقه ۸ شهر تهران سال تحصیلی ۱۳۹۶-۱۳۹۷ است. گروه نمونه ۴ هزار نفر از دانش‌آموزان بودند که به روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای چند مرحله‌ای انتخاب شدند. **روش‌ها:** برای گردآوری داده‌ها از سه پرسش‌نامه، سبک‌های فرزندپروری بامریند، پرسش‌نامه تنظیم هیجان کارنفسکی و همکاران و ناگویی هیجانی تورنتو استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون رگرسیون چندگانه به روش همزمان استفاده شد. **یافته‌ها:** نتایج پژوهش نشان داد که سبک‌های فرزندپروری در پیش‌بینی مؤلفه‌های تنظیم هیجان (پذیرش شرایط، ارزیابی مثبت و دیدگاه وسیع‌تر، سرزنش خود، سرزنش دیگران، نشخوار فکری، فاجعه‌آمیز کردن) در دانش‌آموزان مقطع متوسطه نقش دارد. **نتیجه‌گیری:** سبک‌های فرزندپروری در پیش‌بینی مؤلفه‌های ناگویی هیجانی (دشواری در شناسایی احساسات، دشواری در توصیف احساسات، تفکر عینی) در دانش‌آموزان مقطع متوسطه نقش دارد.

کلیدواژه‌ها:

سبک‌های فرزندپروری، تنظیم هیجان، ناگویی هیجانی

مقدمه

نقش خانواده، یک نقش همه‌جانبه است که فرد را تحت تأثیر تنظیمات بیولوژیکی، شناختی، هیجانی و اجتماعی قرار می‌دهد تا بتوانند در آینده تبدیل به یک بزرگسال شود. بنابراین خانواده قادر است با حمایت از فرزندان خود، آن‌ها را از عواقب احتمالی که در آینده ممکن است برای آن‌ها به وجود آید، محافظت کند و با آموزش مهارت‌های مختلف، فرد را برای مقابله با مشکلات احتمالی در آینده تجهیز کند (میرزایی، چهارزاد و یعقوبی، ۱۳۸۸).

از جمله این مهارت‌ها تنظیم و کنترل شناختی هیجان است که یکی از محصولات رشدی مهم است که فرد در محیط خانواده کسب می‌کند. توانایی یک نوزاد برای تنظیم هیجانی به طور گسترده به عوامل زیادی از جمله پاسخ‌های فردی نوزاد به محیط، سطح پاسخ‌گویی و درگیر بودن والدین به نوزاد وابسته است. یادگیری برای تنظیم هیجانات، اولین وظیفه رشدی است و این توانایی، برای رشد کودک مناسب بوده و در پیشگیری‌های بعدی از رفتارهای بعدی مشکل‌ساز می‌تواند مفید واقع شود (نریمانی،

عباسی، ابوالقاسمی و احدی، ۱۳۹۲). تنظیم شناختی هیجان به معنای فرایندهای درونی و بیرونی است که مسئولیت کنترل، ارزیابی و تغییر واکنش‌های عاطفی فرد را در مسیر تحقق یافتن اهداف او برعهده دارند. دشواری در تنظیم هیجانات، اغلب به عنوان مؤلفه‌ای اساسی در بسیاری از اختلالات رفتاری مطرح می‌شود. تنظیم شناختی هیجان، توانایی کنترل پاسخ‌ها در موقعیت برانگیزاننده است و عدم کنترل هیجانی به شرايطی اشاره دارد که در آن پاسخ‌های هیجانی افراد اغلب خارج از کنترل آن‌هاست (صدری دمیرچی و اسماعیلی قاضی‌ولوفی، ۱۳۹۵). توانایی برای تنظیم و کنترل هیجان بدین معناست که فرد قادر به انتخاب افکار، احساسات و رفتارهایی باشد که در طولانی‌مدت به نفع اوست. تنظیم شناختی هیجان به عنوان ابزاری برای فهمیدن این است که چگونه فرد می‌تواند توجه و فعالیت خود را سازمان دهد و اعمال راهبردی و مصرانه را برای غالب آمدن بر موانع و حل کردن مسائل به دست آورد. هرگونه اشکال و نقص در تنظیم هیجانات می‌تواند فرد را در برابر مشکلات هیجانی چون افسردگی و اضطراب و فشار روانی آسیب‌پذیر کند (گلمن، ۱۹۹۵)؛ به نقل از

* نویسنده مسئول:

دکتر رحیم داوری

نشانی: رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رودهن، روان‌شناسی، دانشگاه روان‌شناسی و علوم اجتماعی.

پست الکترونیکی: dr.davari_rahim@yahoo.com

شاهقلیان و همکاران، ۱۳۹۱).

ناگویی هیجانی نوعی نقص و نارسایی خلقی است که باعث ناتوانی در پردازش شناختی اطلاعات هیجانی و تنظیم هیجان‌ها می‌شود. ناگویی هیجانی سازه‌ای است چندوجهی متشکل از این موارد: الف) دشواری در شناسایی احساسات و تمایز بین احساسات و تهییج‌های بدنی مربوط به انگیزش هیجانی؛ ب) دشواری در توصیف احساسات برای دیگران؛ ج) قدرت تجسم محدود که بر حسب فقر خیال‌پردازی‌ها مشخص می‌شود؛ د) سبک‌شناختی عینی (غیرتجسمی)، عمل‌گرا و واقعیت‌محور یا تفکر عینی (کریبیگ، ۲۰۱۰). پژوهش‌ها نشان داده‌اند که افراد مبتلا به ناگویی هیجانی در شناسایی صحیح هیجان‌ها، از چهره دیگران مشکل دارند و ظرفیت آن‌ها برای همدردی با حالت‌های هیجانی دیگران محدود است (ورهاگ و بوگارتس، ۲۰۰۷؛ به نقل از بشارت و همکاران، ۱۳۹۳؛ بگیان کوله‌مرز، در تاج و محمدامینی، ۱۳۹۱). پژوهش‌های وسیعی که در زمینه چگونگی برخورد والدین با فرزندان‌شان و روش‌های والدگری و تربیتی آن‌ها انجام شده است، نشان می‌دهند که شیوه‌های فرزندپروری والدین اثرات بلندمدتی بر رفتار، عملکرد و در نهایت بر شخصیت افراد در آینده دارد. از آن جمله تحقیقاتی نشان داده‌اند که والدین بسیار سخت‌گیر و دیکتاتور می‌توانند مانع پیشرفت و توسعه کنجکاوی و خلاقیت کودک شوند. همچنین والدینی که اجازه نمی‌دهند فرزندان‌شان اظهار نظر و یا ابراز وجود کند، مانع بروز استعداد های بالقوه فرزند خود می‌شوند و در نتیجه این فرزندان در آینده افرادی روان‌آزرده و پرخاشگر خواهند شد (فلاحی و مکوندی، ۱۳۹۲).

رشد فرزندان در خانواده تجربه‌ای است هیجانی که احساساتی مانند لذت، محبت، نگرانی یا خشم را فرامی‌خواند والدین و فرزندان در تعاملات لحظه‌به‌لحظه بر یکدیگر اثر می‌گذارند و بررسی این رابطه روشنگر مسائل مهمی در رسیدن به یک شیوه فرزندپروری مؤثر و کاراست. تاکنون بیشتر مطالعاتی که در این حوزه (رابطه والد و فرزند) صورت گرفته بر مسائل شناختی تأکید داشته و کمتر به تحلیل عواطف بین والدین و فرزندان پرداخته‌اند. دیدگاه شیوه‌های فرزندپروری مسئله مهمی است که دارای تلویحات فراوانی هم برای والدین و هم برای فرزندان است. محققان در اهمیت باورهای والدین در بروز یا عدم بروز هیجان‌ات در فرزندان و چگونگی نهادینه شدن آن در فرزندان‌شان تأکید کرده‌اند (عابدین، ۱۹۹۲؛ به نقل از شاهقلیان و همکاران، ۱۳۹۱).

اما هنوز تحقیقات اندکی بر روی این عقاید و اینکه چگونه سبب شکل‌گیری رفتارهای عاطفی فرزندان می‌شوند، صورت گرفته است. داشتن یک ارتباط سالم در خانواده و جامعه، توانایی شکل‌دهی یک ارتباط مفید و پرثمر داشتن فرزندان که خودتنظیمی هیجانی داشته باشند و داشتن فرزندان که باور داشته باشند عضوی مؤثر از یک جامعه‌اند برای هر پدر و مادری هدف بزرگ است. دیدگاهی که والدین در مورد هیجان‌ات دارند بر

رابطه آن‌ها بر فرزندان‌شان تأثیر می‌گذارد. دیدگاهی که می‌تواند رابطه آنان را با فرزندشان بیمار کند که نتیجه آن داشتن فرزندان است که خود را از دنیا و اجتماع کنار کشیده و به این باور رسیده‌اند که در دنیایی زندگی می‌کنند که همه چیز علیه آن‌هاست. کسی آن‌ها را نمی‌فهمد و آن‌ها نیز توانایی برقراری ارتباط دوستی و محبت دیگران را ندارند. برای کسی مهم نیستند و کسی نیز برای آنان مهم نیست. آگاهی از اینکه کدام شیوه فرزندپروری می‌تواند مهارت‌های اجتماعی و تنظیم شناختی هیجان را در افراد تقویت کند و یا به آن‌ها در داشتن یک رابطه سالم هیجانی در تعاملاتشان با خانواده و جامعه کمک کند، کمک زیادی به والدین در امر تربیت فرزندان خواهد کرد. در زمینه بررسی شیوه‌های فرزندپروری، به علت اینکه فرزندپروری صرفاً به عنوان متغیری از دید والدین مورد سنجش قرار گرفته، از دید فرزندان نادیده گرفته شده است. از این رو تحقیق حاضر ضرورت پیدا کرد. اینکه افراد هنگام بروز وقایع منفی در زندگی از چه راهبردهای شناختی تنظیم هیجان استفاده می‌کنند تأثیر مستقیمی بر روی بهداشت روانی این افراد دارد. از آنجایی که درصد قابل ملاحظه‌ای از تغییر در علائم بیماری‌ها از جمله افسردگی، اضطراب و ترس در کودکان می‌تواند با چگونگی استفاده از راهبردهای شناختی تنظیم هیجان و شاخص‌های مختلف بیماری از جمله افسردگی و اضطراب رابطه داشته باشد، می‌توان با آموزش‌های لازم و تشویق‌های صحیح و به‌موقع راهبردهای مؤثری در جهت بهبود بهداشت روانی آنان ارائه داد (گارنفسکی و همکاران، ۲۰۰۲). رضائی‌نژاد و همکاران (۱۳۹۷) نشان دادند که سلامت خانواده اصلی مقیاس باز بودن و مقیاس فرونشانی (سرکوبی) در تنظیم هیجان، پیش‌بینی‌کننده معناداری برای ناگویی خلقی بودند. بشارت (۱۳۹۴) نشان داد که نارسایی هیجانی و زیرمقیاس دشواری در شناسایی احساسات می‌تواند تغییرات مربوط به بهزیستی روان‌شناختی، درماندگی روان‌شناختی، اضطراب و افسردگی را پیش‌بینی کنند. در پژوهش دیگری بشارت (۱۳۹۳) نشان داد که بین سبک دل‌بستگی ایمن و مشکلات بین‌شخصی همبستگی منفی معنادار وجود دارد. سبک‌های دل‌بستگی اجتنابی و دوسوگرا و ناگویی هیجانی با مشکلات بین‌شخصی همبستگی مثبت معنادار داشتند. جلالی و رافعی (۱۳۹۱) نشان دادند که ۱۲ درصد واریانس شیوه مقابله با تعارض همراهمان از طریق ترکیب خطی تصمیم‌گیری و حل مسئله و تمرکز مجدد مثبت، ۱۱ درصد واریانس شیوه مقابله با تعارض مهربانانه از طریق ترکیب خطی انسجام و احترام متقابل و ارزیابی مثبت، ۲۳ درصد واریانس شیوه مقابله با تعارض اجتنابی از طریق ترکیب خطی مهارت مقابله و سرزنش خود و ۳۱ درصد واریانس شیوه مقابله با تعارض سلطه‌گرانه از طریق ترکیب خطی مهارت ارتباطی و فاجعه‌آمیز کردن تعیین می‌شود. کازمی و همکاران (۲۰۱۱) در پژوهشی بر نقش والدین به‌ویژه پدر در پرورش و پیشرفت تحصیلی فرزندان تأکید کردند. پونگ و همکاران (۲۰۱۰) نیز در مطالعه‌ای بین سبک فرزندپروری آمرانه

و اسفندیاری (۱۳۷۴) آن را ترجمه کرده است. این پرسش‌نامه دارای سی گویه است که ده گویه آن بیانگر آسان‌گیرانه، ده گویه آن بیانگر سبک مقتدرانه و ده گویه آن بیانگر سبک مستبدانه است. این پرسش‌نامه بر اساس مقیاس پنج‌سطحی لیکرت پاسخ داده می‌شود و شامل این سطوح است: کاملاً مخالفم (۰)، تقریباً مخالفم (۱)، مخالفم (۲)، موافقم (۳) و کاملاً موافقم (۴) تشکیل شده است. نمره‌های هریک از ده سؤال جمع و یک نمره بین صفر تا ۴۰ برای هر سطح از شیوه‌های فرزندپروری به دست می‌آید. به عبارت دیگر هر کدام از والدین در هر پرسش‌نامه سبک‌های فرزندپروری، دارای سه نمره مجزا است که مربوط به سطح نگرش‌ها شیوه‌های فرزندپروری (مقتدر، مستبد و آسان‌گیر) است. بورای (۱۹۹۱)؛ به نقل از مهرافروز، (۱۳۷۸) پایایی این مقیاس را بین ۰/۷۷ تا ۰/۹۲ گزارش کرده است. اسفندیاری (۱۳۷۴) میزان پایایی برای شیوه آسان‌گیر را ۰/۶۹ برای شیوه استبدادی ۰/۷۷ و برای شیوه مقتدر ۰/۷۳ به دست آورد.

پرسش‌نامه تنظیم هیجانی گارنفسکی: تنظیم هیجان به استراتژی‌هایی اشاره دارد که در جهت کاهش، ادامه یا افزایش هیجان استفاده می‌شود (گروس و تامپسون، ۲۰۰۷). اخیراً گارنفسکی، کرایچ و اسپین هاون (۲۰۰۱) مقیاسی را تحت عنوان «پرسش‌نامه تنظیم شناختی هیجان» تهیه کرده‌اند که به وسیله آن میزان مؤلفه‌های شناختی هشیار تنظیم هیجان تعیین می‌شوند. به طور خاص این پرسش‌نامه جهت نشان دادن فرایندهای شناختی که مردم بعد از تجربه کردن وقایع منفی در زندگی با آن‌ها مواجه می‌شوند، مورد استفاده قرار گرفته و جهت فهم بهتر از اینکه این فرایندها ممکن است جریان رشد هیجان را تحت تأثیر قرار دهد، ساخته شده است. این پرسش‌نامه خودگزارشی از ۳۶ گویه تشکیل شده است که در یک طیف ۵ درجه‌ای لیکرت نمره‌گذاری می‌شود. ضریب آلفای استراتژی این مقیاس به این ترتیب است: پذیرش شرایط ۰/۶۸، تمرکز مجدد مثبت و برنامه‌ریزی ۰/۸۳، ارزیابی مثبت و دیدگاه وسیع‌تر ۰/۸۷، سرزنش خود ۰/۷۸، سرزنش دیگران ۰/۷۴، نشخوار فکری ۰/۶۸ و فاجعه‌آمیز کردن ۰/۸۰. جهت بررسی ساختار عاملی مقیاس تنظیم شناختی هیجان، به منظور کاربرد در فرهنگ ایرانی، تحلیل عامل، توسط گارنفسکی و سامانی (۲۰۱۱) صورت گرفت. شاخص کیسر-مایر-اولکین برای تحلیل عامل ۰/۸۹ و مقدار X^2 در آزمون کرویت بارتلت برای ماتریس همبستگی آیت‌های تنظیم شناختی هیجان معنادار بود. با توجه به این دو شاخص، تحلیل عامل و چرخش واریماکس جهت استخراج عامل‌ها صورت گرفت. نتایج تحلیل عامل از میان ۳۶ آیت‌های پرسش‌نامه تنظیم شناختی هیجان، هفت عامل مشتمل بر تمرکز مجدد مثبت - برنامه‌ریزی، ارزیابی مجدد مثبت - به منظری دیگر نگاه کردن، مقصر دانستن دیگران، مقصر دانستن خود، نشخوار فکری، فاجعه‌آمیز کردن

والدین و خودتنظیمی هیجانی فرزندان، رابطه منفی و بین سبک فرزندپروری اقتدارگرایانه والدین و خودتنظیمی فرزندان رابطه مثبت به دست آوردند. آبار و همکاران (۲۰۰۹) نشان دادند که سبک فرزندپروری قاطعانه رابطه خوبی با خودتنظیمی هیجان، سطح بالای عملکرد تحصیلی و مهارت‌های مطالعه دارد.

استفاده از راهبردهای شناختی تنظیم هیجان منفی ممکن است باعث شود کودکان در برابر محرک‌های استرس‌زا بیشتر از پاسخ‌های ناسازگارانه استفاده کنند که این نیز موجب افزایش مشکلات رفتاری آن‌ها می‌شود. همچنین استفاده از راهبردهای شناختی تنظیم هیجان مثبت ممکن است باعث شود آنان به خود رجوع کنند و عواطف خود را رشد دهند. این نکات بیان‌کننده این مطالب هستند که راهبردهای شناختی باید نقش مهمی برای افرادی که در معرض آسیب‌های روانی و مشکلات رفتاری هستند ایفا کند و درست به همین خاطر است که کوشش در زمینه بررسی آسیب‌های روانی و مشکلات رفتاری همراه با راهبردهای شناختی تنظیم هیجان به طور هم‌زمان، بسیار ارزشمند و حائز اهمیت است. حال با عنایت به مطالب مذکور سؤال تحقیق این‌گونه بیان می‌شود که آیا سبک‌های فرزندپروری در پیش‌بینی ناگویی هیجانی و راهبردهای تنظیم هیجانی در دانش‌آموزان مقطع دبستان نقش دارد؟

روش پژوهش

این پژوهش از نوع تحقیقات همبستگی است. پژوهش‌های همبستگی، دربرگیرنده همه تحقیقاتی است که در آن‌ها می‌کوشیم رابطه میان متغیرهای پژوهش با استفاده از ضریب همبستگی، کشف یا تعیین شود.

جامعه، نمونه و روش نمونه‌گیری: جامعه آماری این تحقیق شامل همه دانش‌آموزان مقطع متوسطه منطقه ۸ شهر تهران در سال تحصیلی ۱۳۹۶-۱۳۹۷ است. برای تعیین حجم نمونه از فرمول کوکران و جدول مورگان استفاده شد. جامعه دانش‌آموزان مقطع متوسطه منطقه ۸ شهر تهران در حدود ۲۳۴۵ نفر بودند که با توجه به فرمول کوکران و جدول مورگان، ۳۸۶ نفر برگزیده شدند که با احتساب آزمودنی‌ها و محاسبه بیش‌برآورد، درنهایت حجم نمونه در این پژوهش چهارصد نفر به دست آمد. روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای چندمرحله‌ای بود از بین دبیرستان‌های منطقه ۸ شهر تهران با روش قرعه‌کشی چهار مدرسه انتخاب و از هر مدرسه دو کلاس به صورت تصادفی انتخاب شدند. نمونه‌گیری در یک بازه زمانی هفت‌روزه انجام گرفت. جهت جمع‌آوری داده‌ها از ابزارهای زیر استفاده شد.

پرسش‌نامه سبک‌های فرزندپروری بامریند: این پرسش‌نامه توسط بورای (۱۹۹۱)؛ به نقل از مهرافروز، (۱۳۷۸) برای اندازه‌گیری سه سبک اقتدار منش، مستبدانه و آسان‌گیرانه بر پایه نظریه و سبک‌های فرزندپروری بامریند تنظیم و تدوین شده است

1. Gross & Thompson

2. Kaiser-Mayer-Olkin (KMO)

به جدول شماره ۱ می‌توان گفت که همبستگی بین متغیرهای مستقل و متغیر وابسته وجود دارد.

جدول شماره ۲ ضرایب معادله رگرسیون و آزمون معناداری این ضرایب است. در صورتی که سطح معناداری مربوط به هر ضریب کمتر از سطح قابل قبول خطا (۵ درصد) باشد، می‌توان ضریب مربوطه را وارد مدل کرد. در اینجا متغیر سبک‌های فرزندپروری وارد مدل می‌شود. مطابق مشاهدات در **جدول شماره ۲** ضریب متغیرهایی که وارد مدل می‌شوند قابل مشاهده است.

با توجه به **جدول شماره ۳** می‌توان گفت که همبستگی بین متغیرهای مستقل و متغیر وابسته وجود دارد. **جدول شماره ۴** نشان‌دهنده ضرایب معادله رگرسیون و آزمون معناداری این ضرایب است. در اینجا متغیرهای سبک مستبدانه، سبک مقتدرانه و سبک سهل‌گیرانه وارد مدل می‌شوند.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف این پژوهش بررسی نقش سبک‌های فرزندپروری در پیش‌بینی ناگویی هیجانی و راهبردهای تنظیم هیجانی در دانش‌آموزان مقطع متوسطه بود. نتایج نشان داد سبک‌های فرزندپروری در پیش‌بینی تنظیم هیجان و مؤلفه‌هایش نقش معنادار دارد. نتایج این پژوهش با پژوهش پونگ و همکاران (۲۰۱۰)، آبار و همکاران (۲۰۰۹) و کارمن و همکاران (۲۰۰۶) همسو و هم‌راستاست. پونگ و همکاران (۲۰۱۰) نیز در مطالعه‌ای بین سبک فرزندپروری آمرانه والدین و خودتنظیمی هیجانی فرزندان، رابطه منفی و بین سبک فرزندپروری اقتدارگرایانه والدین و خودتنظیمی فرزندان رابطه مثبت به دست آوردند. آبار و همکاران (۲۰۰۹) پژوهشی را تحت عنوان «رابطه سبک‌های فرزندپروری با خودتنظیمی هیجان و عملکرد تحصیلی» بر روی ۱۴۹ نفر از دانش‌آموزان انجام دادند. نتایج پژوهش آن‌ها نشان داد که سبک فرزندپروری قاطعانه رابطه خوبی با خودتنظیمی هیجان، سطح بالای عملکرد تحصیلی و مهارت‌های مطالعه دارد. کارمن و همکاران (۲۰۰۶) به منظور بررسی قدرت رابطه بین رفتارهای والدین (کنترل مثبت، کنترل منفی و پاسخ‌گویی) و تنظیم هیجان در کودکان پیش‌دبستانی، روی ۴۱ نفر مطالعه فراتحلیل انجام دادند. بین تنظیم هیجان و پاسخ‌گویی رابطه معنادار وجود نداشت. دوام رابطه بین رفتارهای والدین و تنظیم هیجان با توجه به مفاهیم تنظیم هیجان متغیر بود. بین کنترل مثبت و منفی با پذیرش کودک ارتباط معنادار و با بازداری و کنترل عاطفه ارتباط

و پذیرش را مشخص کرد. این عوامل بر روی هم ۵۰ درصد از واریانس متغیر تنظیم شناختی هیجان را تبیین می‌کرد. همچنین جهت بررسی پایایی عوامل از آلفای کرونباخ استفاده شد، ضریب آلفا برای عوامل مختلف ذکر شده به ترتیب عبارت بود از ۰/۹۱، ۰/۷۳، ۰/۷۹، ۰/۸۰، ۰/۶۵، ۰/۶۶، ۰/۶۲. ضریب بازآزمایی در طول یک هفته نیز محاسبه شد که این ضریب بین ۰/۷۵ تا ۰/۸۸ به دست آمد. در مطالعه سامانی و صادقی (۱۳۸۹) در تحلیل عامل مرتبه دوم بر روی عوامل اولیه پرسش‌نامه تنظیم شناختی هیجان، دو عامل کلی به نام‌های استراتژی‌های شناختی مثبت در تنظیم هیجان (ارزیابی مجدد مثبت و تمرکز مجدد مثبت / برنامه‌ریزی) و استراتژی‌های شناختی منفی (مقصر دانستن دیگران، مقصر دانستن خود، نشخوار فکری، فاجعه‌آمیز کردن و پذیرش در تنظیم هیجان) حاصل شد. در مطالعه حاضر از نسخه سامانی و صادقی (۱۳۸۹) شامل استراتژی‌های شناختی مثبت و استراتژی‌های منفی هیجان استفاده شد. با توجه به احراز روایی مقیاس توسط پژوهشگران یادشده، ضرورتی برای بررسی مجدد روایی وجود نداشت.

پرسش‌نامه ناگویی هیجانی تورنتو: مقیاس نارسایی هیجانی تورنتو یک آزمون بیست‌سؤالی است و سه زیرمقیاس دشواری در شناسایی احساسات، دشواری در توصیف احساسات و تفکر عینی را در مقیاس پنج‌درجه‌ای لیکرت از نمره ۱ (کاملاً مخالف) تا نمره ۵ (کاملاً موافق) می‌سنجد. یک نمره کل نیز از جمع نمره‌های سه زیرمقیاس برای نارسایی هیجانی کلی محاسبه می‌شود. بشارت (۲۰۰۷) ضرایب آلفای کرونباخ در توصیف احساسات و تفکر عینی به ترتیب ۰/۸۵، ۰/۸۲، ۰/۷۵ و ۰/۷۲ محاسبه شد که نشانه همسانی درونی خوب مقیاس است. روایی برای این مقیاس ۰/۶۸ گزارش شده است.

نتایج

به دلیل ریزش آزمودنی‌ها، داده‌های ۳۷۳ نفر از دانش‌آموزان مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. میانگین سبک استبدادی ۱۹/۴۵ و میانگین سبک سهل‌گیرانه ۲۶/۷۷ و میانگین بُعد سبک مقتدرانه ۲۰/۱۳ است. مشاهده شده است که والدین در سبک سهل‌گیرانه نمره بیشتری را کسب کرده‌اند. میانگین نمرات ناگویی هیجانی پاسخ‌گویان ۹۱/۸۱ است. میزان بُعد دشواری در احساسات با میانگین ۱۵/۴۳ و انحراف معیار ۵/۲۰، میزان دشواری در توصیف احساسات با میانگین ۱۰/۹۲ و انحراف معیار ۳/۳۵ و میزان تفکر عینی با میانگین ۱۹/۰۷ و انحراف معیار ۶/۵۲ است. با توجه

جدول ۱. ضریب تعیین رابطه ناگویی هیجانی و راهبردهای تنظیم هیجان بر اساس سبک‌های فرزندپروری

ضریب همبستگی	ضریب تعیین	ضریب تعیین تعدیل شده
۰/۲۱۲	۰/۰۴۵	۰/۰۳۵

جدول ۲. جدول ضرایب آزمون رگرسیون پیش‌بینی ناگویی هیجانی بر اساس سبک‌های فرزندپروری

P	t	ضرایب استاندارد نشده		متغیرهای مستقل
		ضرایب استاندارد شده β	خطای استاندارد B	
۰/۰۰۱	۷/۴۶		۶/۱۶	ضریب ثابت
۰/۷۷	-۳/۷۸	-۰/۱۵۰	۰/۱۲۲	سبک سهل‌گیرانه
۰/۳۲	۲/۵۸	۰/۱۲۵	۰/۲۵۹	سبک مستبدانه
۰/۰۰۱۳	-۶/۲۹	-۰/۲۰۲	۰/۱۹۱	سبک مقتدرانه

فصلنامه پژوهشی

روانشناسی مدرسه و آموزشگاه

جدول ۳. ضریب تعیین نقش سبک‌های فرزندپروری در پیش‌بینی تنظیم هیجان

مدل	ضریب همبستگی	ضریب تعیین	ضریب تعیین تعدیل شده
۱	۰/۵۷	۰/۵۰	۰/۵۸

فصلنامه پژوهشی

روانشناسی مدرسه و آموزشگاه

فرانشناختی برای اداره خود است. می‌توان نتایج این پژوهش را که در ارتباط با عملکرد تحصیلی و تنظیم هیجان بود، این‌گونه تبیین کرد که دانش‌آموزانی که خودتنظیمی بیشتری دارند عملکرد تحصیلی بهتری دارند. به عبارت دیگر دانش‌آموزانی که از روش‌های شناختی و فرانشناختی در یادگیری درس‌هایشان به طور خاص استفاده می‌کنند، پیشرفتشان بهتر است و پژوهش‌ها نشان می‌دهند که درگیر شدن فعال در فرایند یادگیری موجب پیشرفت می‌شود (زیمرن و شانک، ۲۰۰۸).

خانواده با هر شیوه فرزندپروری به سه روش در روند رشد تنظیم هیجان فرزندان تأثیر می‌گذارد. اولین روش اینکه بچه‌ها از طریق یادگیری مشاهده‌ای، تنظیم هیجان را می‌آموزند؛ دوم اینکه رفتارهای والدینی که مربوط به هیجان، تربیت هیجانی و مدیریت هیجان است، رشد تنظیم هیجان کودک را متأثر می‌کند و سوم اینکه تنظیم هیجان کودک، از خلق هیجانی خانواده در شیوه‌های فرزندپروری، روابط خویشاوندی و روابط زوجی والدین تأثیر می‌گذارد. تعامل‌های منفی والدین با هیجان‌های فرزندان

معنادار وجود نداشت. نیمک و همکاران (۲۰۰۶) در دو تحقیق به بررسی روابط میان حمایت دریافت‌شده از سوی والدین برای رفع نیازها، خودتنظیمی نوجوانان و بهزیستی آن‌ها پرداختند. مطالعه اول نشان داد که که حمایت والدین نیازهای بهزیستی نوجوانان را پیش‌بینی می‌کند و این در مادرها قوی‌تر بود. مطالعه دوم خود تنظیمی خودکار را یک عامل میانجی بسیار مهم در رابطه با حمایت والدین و بهزیستی نوجوانان تلقی کرد.

در تبیین این فرضیه می‌توان گفت، خودتنظیمی به فرایندی اشاره دارد که در آن فراگیر به طور نظام‌مند، افکار، احساسات و رفتارهای خود را در دستیابی به اهداف موردنظر هدایت می‌کند (زیمرن و شانک، ۲۰۰۸). پنتریج (۱۹۸۶) یادگیری خودتنظیمی را به عنوان فرایندی فعال و ساختاری پردازشی تعریف می‌کند که با آن یادگیرنده اهداف فعالیت‌های یادگیری، شناخت، انگیزه و رفتار خود را تنظیم و کنترل می‌کند. اغلب الگوهای خودتنظیمی بر این باورند که جنبه مهم خودتنظیمی در یادگیری، استفاده فراگیران از راهبردهای مختلف شناختی و

جدول ۴. جدول ضرایب آزمون رگرسیون تعیین نقش سبک‌های فرزندپروری در پیش‌بینی تنظیم هیجان

P	t	ضرایب استاندارد نشده		متغیرهای مستقل
		ضرایب استاندارد شده β	خطای استاندارد B	
۰/۰۰۱	۷/۴۶		۴/۴۶	ضریب ثابت
۰/۰۰۱	-۸/۲۱	-۰/۳۹۵	۰/۷۵۳	سبک مستبدانه
۰/۰۲۳	۱/۹۸	۰/۱۵۰	۰/۵۰۷	سبک مقتدرانه
۰/۰۲۱	-۲/۹۲	-۰/۱۸۶	۰/۳۱۲	سبک سهل‌گیرانه

فصلنامه پژوهشی

روانشناسی مدرسه و آموزشگاه

منجر به عملکرد ضعیف اجتماعی و مشکلات تنظیم هیجان آن‌ها می‌شود. در شیوه فرزندپروری مقتدرانه، کودک ایده‌آل کودکی است که از خود خویشتن‌داری نشان داده و رفتار و عواطف خود را کنترل کند. علاوه بر این به ویژگی‌هایی نظیر اطاعت، هویت گروهی و خویشتن‌داری ارج گذاشته می‌شود. وقتی که والدین به فرزندان خود می‌آموزند که چگونه بر احساسات و هیجانات خود کنترل داشته باشند، این کنترل در نهایت باعث احساس کفایت و شایستگی در فرزندان می‌شود و در نتیجه باعث می‌شود که فرزندان کنترل بهتر و مناسبی بر رفتارهای خود و خودتنظیمی داشته باشند. از طرف دیگر وقتی والدین با نوع شیوه فرزندپروری خود در دوران کودکی باعث می‌شوند که کودکان کم‌کم نسبت به فعالیت‌ها و مسئولیت‌های روزمره خود احساس کنترل داشته باشند. این مسئله زمینه را برای خودتنظیمی در مراحل بعد به خصوص نوجوانی فراهم می‌آورد. از آنجا که سبک فرزندپروری مقتدرانه مناسب‌ترین روش فرزندپروری است و والدین در این سبک درخواست‌های معقولی برای پختگی فرزندان خود دارند و محبت و صمیمیت از خود نشان می‌دهند، صبورانه به نقطه‌نظرهای فرزندشان گوش می‌دهند، مشارکت در تصمیم‌گیری خانوادگی را ترغیب می‌کنند و حقوق فرزندان خود را محترم می‌شمارند. فرزندان در چنین خانواده‌هایی شاد و سرحال هستند در تسلط‌یابی بر تکالیف جدید، اعتمادبه‌نفس دارند و خودگردان هستند (بامریند و بلاک، ۱۹۶۷) و از آنجا که یادگیرندگان، خودتنظیم، فراگیری فعال، خودجوش، مسئولیت‌پذیر، خودانضباط، خودگردان و دارای انگیزه بالا هستند، بنابراین با توجه به ویژگی‌های مذکور، طبیعی است فرزندان در چنین خانواده‌هایی از راهبردهای شناختی و خودتنظیمی بالایی برخوردار باشند.

از طرفی نتایج نشان داد سبک‌های فرزندپروری در پیش‌بینی ناگویی هیجانی و مؤلفه‌هایش نقش معنادار دارد. نتایج این پژوهش با پژوهش انارمرزی و غفاری (۱۳۹۵) همسو و هم‌راستا است.

در تبیین این یافته‌ها می‌توان گفت، آلکسی تایمیا، به ناتوانی در پردازش شناختی اطلاعات هیجان و تنظیم هیجان‌ها گفته می‌شود. آلکسی تایمیا سازه‌ای است چندوجهی متشکل از دشواری در شناسایی احساسات، دشواری در توصیف احساسات برای دیگران و جهت‌گیری فکری بیرونی. ویژگی‌های اصلی آلکسی تایمیا عبارت‌اند از: ناتوانی در بازشناسی و توصیف کلامی هیجان‌های شخصی، فقر شدید، تفکر نمادین - که آشکارسازی برخوردها، احساسات، تمایلات و سائق‌ها را محدود می‌کند - ناتوانی در به کارگیری احساسات به عنوان علائم مشکلات هیجانی، تفکر انتزاعی در مورد واقعیت‌های کم‌اهمیت بیرونی، کاهش یادآوری رؤیاها، دشواری در تمایز بین حالت‌های هیجانی و حس‌های بدنی، فقدان جلوه‌های عاطفی چهره، ظرفیت محدود برای همدلی و خودآگاهی. از دیدگاه علوم شناختی بخش عمده‌ای از مسائل مربوط به ناگویی خلقی مرتبط با هیجان‌هاست

و هیجان‌ها به عنوان دسته‌ای از روان‌سازه مبتنی بر پردازش اطلاعات شناخته می‌شود که شامل فرایندها و تجسم‌های نمادین و غیرنمادین است. سبک سخت‌گیرانه با ویژگی‌هایی از جمله اهمال‌کاری، بی‌نظمی به حال خود رها کردن فرزندان موجب نادیده‌انگاری در فرد می‌شوند و این نادیده‌انگاری در فرد موجب دشواری در شناسایی و بیان احساسات می‌شود. سبک استبدادی با استفاده از زور، تنبیه و سرزنش‌گری و همچنین وجود بی‌توجهی به احساسات فرزندان در سبک مستبد موجب مؤلفه‌های ناگویی هیجانی و نادیده‌انگاری در فرد می‌شود. نادیده‌انگاری برای رهایی از فشار عواطف دردناک حاصله از ناگویی هیجانی، سازنده نیست، زیرا به جای کاهش اضطراب، از رضایتمندی فرد می‌کاهد و موجب تشدید درماندگی روان‌شناختی فرد می‌شود (بشارت، ۱۳۸۹).

درماندگی روان‌شناختی ناگویی هیجانی یک چرخه معیوب را ایجاد می‌کند. به طور مثال فردی که در دوران کودکی مورد بدرفتاری والدین قرار گرفته باشد چگونگی سازش موفقیت‌آمیز با سطوح هیجانی خود را نمی‌آموزد و به هنگام تجربه هیجانی قادر به تمییز و بروز آن‌ها نخواهد بود (دشواری در شناسایی و بیان احساسات). بنابراین از آن در جهت کاهش احساسات دردناک خود سود می‌برد. اما این امر به او کمکی نمی‌کند (میچر و همکاران، ۲۰۰۶؛ به نقل از مهرابی‌زاده و همکاران، ۱۳۸۹).

والدین در سبک مقتدر، واقعیت‌ها و بینش‌های شناختی را به کودکان خود منتقل می‌کنند و تمایل بیشتری برای پذیرش دلایل کودک در رد یک رهنمود از خود نشان می‌دهند. این والدین سخنوران خوبی هستند و اغلب برای مطیع‌سازی از استدلال و منطق بهره می‌جویند و نیز برای توافق با کودک از ارتباط کلامی استفاده می‌کنند. رفتارهای نامطلوب، این والدین را مرعوب خود نمی‌کند، آن‌ها ظاهراً تاب مقاومت در برابر قهر و غضب کودک را دارند. والدین مقتدر به آغاز تعامل کودک به گونه و درجه‌ای پاسخ می‌دهند که معمولاً برای کودک خشنودکننده است. تفاوت‌های مهم بین این گروه از والدین با والدین مستبد در رفتارهای حمایتی و استفاده از مشوق‌های مثبت است. والدین مقتدر به تلاش‌های کودکان در جهت جلب حمایت و توجه پاسخ می‌دهند و از تقویت‌های مثبت بیشتری استفاده می‌کنند. علاوه بر این، والدین مقتدر در ابراز محبت و تفاهم والد - کودک به طور چشمگیری نمرات بالاتری می‌گیرند و در تمام متغیرهای دربرگیرنده محبت نیز رتبه‌های بالاتری احراز می‌کنند. کودکان والدین مقتدر در مقیاس‌هایی نظیر فعال بودن، اعتقاد به خود و استقلال رأی رتبه‌های بالاتری را به خود اختصاص می‌دهند. این کودکان، واقع‌گرا، باکفایت و خشنود توصیف شده (استانفورد و به‌یر، ۱۹۹۱؛ ترجمه دهگانپور و خرازچی، ۱۳۸۰)، متکی به نفس بوده، با همسالان روابط دوستانه دارند، با فشار روانی به‌خوبی مقابله می‌کنند، سرزنده و پرتنرزی هستند (ماسن و همکاران، ۱۹۹۵، ترجمه یاسایی، ۱۳۸۱) و در نتیجه در شناسایی و بیان احساسات دچار مشکل نمی‌شوند. در این پژوهش نیز همانند

پژوهش‌های دیگر محدودیت‌هایی از قبیل استفاده از پرسش‌نامه به منظور زمینه‌یابی وجود داشت که بر اساس آن‌ها پیشنهادهایی نیز ارائه شد. در نتیجه ممکن است برخی از افراد از ارائه پاسخ واقعی خودداری کرده و پاسخ غیر واقعی داده باشند. پیشنهاد می‌شود که در پژوهش‌های آتی از مصاحبه نیز برای جمع‌آوری داده‌ها استفاده شود. نتایج پژوهش حاضر قابل تعمیم به دانش‌آموزان مقطع دبیرستان منطقه ۸ شهر تهران است. در صورت نیاز به تعمیم به سایر شهرها و سایر مناطق باید این کار با احتیاط و دانش کافی صورت بگیرد. پیشنهاد می‌شود که انجام پژوهش با حجم نمونه بزرگ‌تر و محدوده جغرافیایی وسیع‌تر انجام گیرد تا ادبیات متراکم و منسجمی در خصوص نحوه به‌کارگیری متغیرهای ذکر شده فراهم آید.

ملاحظات اخلاقی

پیروی از اصول اخلاق پژوهش

پس از اخذ مجوز از دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن، محقق به آموزش و پرورش منطقه ۸ مراجعه کرد و برای ورود به مدارس مقطع متوسطه مجوز گرفت. پس از هماهنگی با مدیران مدرسه، پرسش‌نامه‌ها بین گروه نمونه توزیع شد و از دانش‌آموزان خواسته شد که از نوشتن نام و نام خانوادگی خودداری فرمایند.

حامی مالی

این تحقیق هیچ کمک مالی از سازمان‌های مالی در بخش‌های عمومی، تجاری یا غیر انتفاعی دریافت نکرد.

مشارکت نویسندگان

همه نویسندگان به طور یکسان در تهیه این مقاله مشارکت داشتند.

تعارض منافع

بنابر اظهار نویسندگان، این مقاله تعارض منافع ندارد.

منابع فارسی

- بشارت، م. ع.، گرنامه پور، ش.، پورنقدعلی، ع.، افقی، ز.، حبیب‌نژاد، م.، و آقایی‌ثابت، س. س. (۱۳۹۳). رابطه ناگویی هیجانی و مشکلات بین شخصی: نقش تعدیل‌کننده سبک‌های دلبستگی. *روانشناسی معاصر*، ۹(۱)، ۳-۱۶.
- بگیان کوله‌مرز، م. ج.، درتاج، ف.، و محمدامین، م. (۱۳۹۱). مقایسه‌ی ناگویی خلقی و کنترل عواطف در مادران دانش‌آموزان با و بدون ناتوانی یادگیری. *ناتوانی‌های یادگیری*، ۲(۲)، ۶-۲۴.
- شاهقلیان، م.، مرادی، ع. ر.، و کافی، س. م. (۱۳۸۶). رابطه آلکسی‌تیمیا با سبک‌های ابراز هیجان و سلامت عمومی در دانشجویان. *مجله‌ی روانپزشکی و روانشناسی بالینی ایران*، ۱۳(۳)، ۲۳۸-۲۴۸.
- صدری‌دمیرچی، ا.، و اسماعیلی قاضی‌ولوئی، ف. (۱۳۹۵). اثربخشی آموزش مهارت‌های اجتماعی-هیجانی بر تنظیم شناختی هیجان و مهارت‌های اجتماعی کودکان دارای اختلال یادگیری خاص. *ناتوانی‌های یادگیری*، ۵(۴)، ۵۹-۸۶.
- فلاحی، م.، و مکوندی، ب. (۱۳۹۲). تأثیر آموزش مهارت‌های فرزندپروری به والدین بر خودتنظیمی تحصیلی و سازگاری اجتماعی دانش‌آموزان پسر مقطع راهنمایی شهر تهران. *مددکاری اجتماعی*، ۲۷(۲)، ۹-۱۶.
- میرزایی، م.، چهارزاد، م.، و یعقوبی، ی. (۱۳۸۸). سبک‌های فرزندپروری والدین شهر رشت. *دوفصلنامه دانشکده‌های پرستاری و مامایی*، ۱۹(۱)، ۴۶-۵۰.
- نریمانی، م.، عباسی، م.؛ ابوالقاسمی، ع.، و احدی، ب. (۱۳۹۲). مقایسه اثربخشی آموزش پذیرش/تعهد با آموزش تنظیم هیجان بر سازگاری دانش‌آموزان دارای اختلال ریاضی. *ناتوانی‌های یادگیری*، ۲(۴)، ۱۵۴-۱۷۶.

References

- Bagiankoulemarze, M., Dortaj, F., & Mohammad Amini, M. (2013). [A comparative study of alexithymia and emotion control in mothers of students with and without learning disabilities (Persian)]. *Journal of Learning Disabilities*, 2(2), 6-24. http://jld.uma.ac.ir/article_117.html
- Besharat, M. A., Geranmayepour, Sh., Pournaghdali, A., Ofoghi, Z., Habibnezhad, M., & Aghaei Sabet, S. S. (2014). [Relationship between alexithymia and interpersonal problems: Moderating effect of attachment styles (Persian)]. *Psychology Contemporary*, 9(1), 3-16. https://bjcp.ir/browse.php?a_id=489&sid=1&slc_lang=fa
- Fallahi, M., & Makvandi, B. (2013). [The effect of parenting skills training on parents on academic self-regulation and social adjustment (Persian)]. *Journal of Social Work*, (27), 9-16. <https://www.magiran.com/paper/1307018>
- Granefski, N., Kraaij, V., & Spinhoven, P. (2002). Manual for the use of the cognitive emotion regulation questionnaire. Leiderorp: Datec. [DOI:10.1037/t03801-000]
- Groos, J. J. (1999). Emotion regulation: Past, present, future. *Cognitive and Emotion*, 13(5), 551-73. [DOI:10.1080/026999399379186]
- Gross, J. J., & Levenson, R. W. (1993). Emotional suppression: Physiology, self-report, and expressive behavior. *Journal of Personality and Social Psychology*, 64(6), 970-86. [DOI:10.1037/0022-3514.64.6.970] [PMID]
- Gross, J. J., & Thompson, R. A. (2007). Emotion regulation: Conceptual foundations. In J. J. Gross (Ed.), *Handbook of Emotion Regulation* (pp. 3-26). New York: Guilford Press. <https://books.google.com/books?id=Jh81ZKqFH8C&dq>
- Mirzaie, M., Chehrzad, M. M., & Yaghoobi, Y. (2009). [Parenting styles in Rasht parents (Persian)]. *Journal of Holistic Nursing and Midwifery*, 19(1), 46-50. <http://hnmj.gums.ac.ir/article-1-284-en.html>
- Narimani, M., Abbasi, M., Abolghasemi, A., & Ahadi, B. (2013). [A study comparing the effectiveness of acceptance/ commitment by emotional regulation training on adjustment in students with dyscalculia (Persian)]. *Journal of Learning Disabilities*, 2(4), 154-76. [DOI:10.5812/ijhrba.10791] [PMID] [PMCID]
- Sadri Damirchi, A., & Esmaili Ghazivaloii, F. (2016). [Effectiveness of social-emotional skills training on cognitive emotion regulation and social skills in children with learning disabilities (Persian)]. *Journal of Learning Disabilities*, 5(4), 59-86. http://jld.uma.ac.ir/article_433.html
- Shahgholian, M., Moradi, A., & Kafae, S. M. (2007). [Relationship of alexithymia with emotional expression styles and general health among university students (Persian)]. *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology*, 13(3), 238-48. <http://ijpcp.iuums.ac.ir/article-1-269-fa.html>